

este condiționată de respectarea unor conținuturi minime de substanță uscată totală de cacao mai mari decât cele prevăzute pentru utilizarea denumirilor care nu cuprind aceste calificative. Legislația italiană referitoare la mențiunea „puro” condiționează folosirea acesteia numai de prezența untului de cacao ca grăsime, fără a fi nevoie să se respecte conținutul minim mai ridicat prevăzut pentru cacao în substanță uscată totală. Aceasta constituie o încălcare directă a articolului 3 punctul 5 din directivă, precum și un element înșelător pentru consumator.

(¹) Directiva 2000/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iunie 2000 privind produsele din cacao și din ciocolată destinate consumului uman (JO L 197, p. 19, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 19).

(²) Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora (JO L 109, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 9).

Recurs introdus la 2 februarie 2009 de Lego Juris A/S împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) pronunțate la 12 noiembrie 2008 în cauza T-270/06 — Lego Juris A/S/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) Altă parte în fața camerei de recurs, intervenientă în fața Tribunalului de Primă Instanță, Mega Brands, Inc.

(Cauza C-48/09P)

(2009/C 82/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Lego Juris A/S (reprezentanți: V. von Bomhard, T. Dolde, A. Renck, avocați)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Megabrand, Inc.

Concluziile recurente

— Anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță întrucât încalcă articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul privind marca comunitară (¹)

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea atacată încalcă articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul privind marca comunitară. Recurenta continuă să susțină că Tribunalul de Primă Instanță:

- a) a interpretat articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul privind marca comunitară într-un mod care împiedică înregistrarea oricărei forme care îndeplinește o funcție, indiferent dacă sunt sau nu sunt îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul privind marca comunitară, astfel cum au fost definite de Curte în cauza Philips/Remington (²).
- b) a aplicat un criteriu greșit pentru identificarea caracteristicilor esențiale ale mărcii tridimensionale, și
- c) a aplicat un test de funcționalitate greșit întrucât (i) nu limitează aprecierea la caracteristicile esențiale ale mărcii respective și (ii) nu definește criteriul adecvat pentru a evalua dacă o caracteristică a formei este sau nu este funcțională și, în special, a refuzat să ia în considerare orice alt desen alternativ potențial.

(¹) JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146.

(²) Hotărârea Philips (C-299/99, Rec., p. I-5475).

A acțiune introdusă la 4 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda

(Cauza C-50/09)

(2009/C 82/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Oliver, C. Clyne, J.-B. Laignelot, agenți)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

Constatarea faptului că,

- prin netranspunerea articolului 3 din Directiva 85/337/CEE (¹) a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările ulterioare;
 - prin neasigurarea deplinei respectări a cerințelor prevăzute la articolele 2, 3 și 4 din directivă atunci când atât autoritățile irlandeze de planificare cât și Agenția de Protecție a Mediului sunt competente să adopte decizii cu privire la un proiect;
 - prin excluderea lucrărilor de demolare din domeniul de aplicare al legislației care transpune această directivă,
- Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei menționate.
- Obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.